

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118384402
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6118384402.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti žalovanej: J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na I. XXX/X, XXX XX G., zastúpenej Občianskym združením OPOS, IČO: 51 147 688, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, o zaplatenie sumy 3.088,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14Csp/41/2019-213 zo dňa 29.03.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.104 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 138 eur od 10.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.4.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 138 eur od 10.7.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi II. výrokom priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. V časti o zaplatenie sumy 1.984,59 eura s príslušenstvom III. výrokom konanie zastavil a napokon IV. výrokom žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 3.088,59 eura s príslušenstvom na tom základe, že jeho právny predchodca - Poštová banka, a.s., ktorá mu pohľadávku postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.06.2018 - uzatvoril so žalovanou dňa 06.09.2010 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorou jej bol poskytnutý úver vo výške 5.800 eur, splatný v 70-ich mesačných splátkach po 138 eur, pričom konečná splatnosť bola určená dňom 09.07.2018 a splátky boli splatné 9. deň v mesiaci. Keďže žalovaná nesplácala úver riadne a včas, vyzval ju právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 23.02.2016 na splatenie dlžnej časti úveru, a zároveň ju podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil, že ku dňu 22.02.2016 je pohľadávka banky viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 937,03 eura.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že predmetná zmluva o úvere bola skutočne uzatvorená tak, ako uvádzal žalobca. Posudzovaný právny vzťah strán sporu posúdil ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou. V zmysle záverov odvolacieho súdu obsiahnutých v zrušujúcom uznesení č. k. 12CoCsp/11/2020-181 zo dňa 22.01.2021 súd skonštatoval premlčanie splátok splatných pred 09.12.2015, ktoré sa premlčali každá samostatne vo všeobecnej premlčacej dobe. Na premlčanie

splátok reagoval žalobca späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 1.984,59 eura s príslušenstvom, v ktorej súd konanie zastavil. Predmetom konania zostalo 8 splátok splatných od 9.12.2015 do dňa 09.07.2016 v sume 1.104 eur s príslušenstvom.

3. Súd prvej inštancie sa tiež zaoberal platnosťou právneho úkonu postúpenia pohľadávky, a tým aj aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v spore ako aj náležitosťami zmluvy. Skonštatoval, že žalovanej bolo postúpenie pohľadávky oznámené listom zo dňa 04.07.2018. Poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), ktorým zákonodarca umožnil banke postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uviedol, že ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaná neplnila riadne a včas svoj dlh a bola v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Zaslanie písomnej výzvy zo dňa 23.2.2016 bankou žalovanej nebolo medzi stranami sporné. Súd skonštatoval dodržanie postupu zosplatenia pohľadávky v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tiež splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky na žalobcu, ktorý je v spore aktívne vecne legitimovaný.

4. K spôsobu uzatvorenia zmluvy súd prvej inštancie uviedol, že v článku 3. bod 10 zmluvy žalovaná svojím podpisom potvrdila, že pred uzatvorením zmluvy jej boli poskytnuté informácie o spotrebiteľskom úvere v listinnej podobe tvoriace formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička. Žalovaná požiadala o úver vo výške 5.800 eur s dobou splácania 70 mesiacov; vyplnila bod 2 - žiadosť o poskytnutie úveru, bod 3 - zmluvu o úvere vyplnila banka. Banka žalovanej poskytla úver na splatenie predchádzajúcich úverov č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX. Súd nepovažoval za pravdivé tvrdenie žalovanej, že nemala žiadne informácie o úvere; sama žalovaná vlastnoručne podpísala, že informácie má. Zmluva o úvere bola dojednaná v písomnej forme a proces uzatvorenia predmetnej zmluvy spĺňa podmienky uvedené v § 43a ods. 1 a § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd neposúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, keďže zmluva obsahovala všetky náležitosti, výšku úveru, výšku mesačnej splátky, celkovú výšku nákladov, dátum prvej platby ako aj dátum konečnej splatnosti, výšku úrokovej sadzby, počet splátok, RPMN, aj priemernú RPMN. V zmluve je uvedená aj adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c). Žalovaná ako spotrebiteľ vedela posúdiť obsah a rozsah svojho záväzku, pretože v zmluve mala jasne uvedené, že musí uhradiť 70 splátok po 138 eur vždy k 9. dňu v mesiaci. RPMN nebola v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov súd žalobe v časti nároku žalobcu vyhovel a rozsudok oprel o ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d), g), § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, 9, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 524 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách.

5. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch I. a II. podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala nesplnenie procesných podmienok, porušenie práva na spravodlivý proces, nevykonanie navrhnutých dôkazov, nesprávne právne posúdenie veci, nesprávne skutkové zistenia, prípustnosť ďalších prostriedkov procesnej obrany a útoku. Uviedla, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že súd prvej inštancie oboznámil strany sporu o sporných a nesporných skutočnostiach a o predbežnom právnom posúdení veci (§ 181 ods. 2 C.s.p.), nevykonával dokazovanie ňou navrhovanými listinami, čím jej znemožnil výkon jej procesných práv do tej miery, že bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces. Namietala nesplnenie zákonných podmienok pred postúpením pohľadávky. Uviedla, že jej banka výzvou zo dňa 23.02.2016 oznámila, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 22.02.2016 vo výške 937,03 eura a zároveň ju upozornila, že ak dlžnú sumu neuhradí okamžite, tak bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Následne listom zo dňa 21.03.2016 jej banka oznámila vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, avšak neuviedla, pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky splatnej určitého dňa vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru. Keďže pohľadávka zo zmluvy o úvere sa automaticky nestáva splatnou v celom rozsahu v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky, ale len v dôsledku jednostranného právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu s jasnou formuláciou, že veriteľ tak činí pre nezaplatenie konkrétnej splátky v dohodnutej lehote so žiadosťou o zaplatenie celého dlhu, tak je potrebné skúmať, či oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka dostatočne určité, a teda či je platným právnym úkonom, a je potrebné skúmať aj predchádzajúci proces týkajúci sa upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Toto má vplyv na aktívnu vecnú

legitímáciu žalobcu. Uviedla tiež, že v čase podpisu zmluva neobsahovala v časti formulára 3.1. žiadne údaje o úvere. Tieto boli doplnené právnym predchodcom žalobcu dňa 09.09.2010. To znamená, že v zmluve nastala zmena zo strany dodávateľa, ktorú je potrebné považovať za nový návrh, keďže je zmenená výška samotnej sumy poskytovanej dodávateľom. V bode 3. je uvedené, že „Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia/vyplní banka/“. Z toho je nesporné, že túto časť vyplnila banka až následne po jej podpise. Ďalej namietala, že súd procesne pochybil, ak nevydal uznesenie o späťvzátí žaloby žalobcu. V tejto súvislosti citovala aj znenie § 142 ods. 1, 2 CSP, týkajúce sa rozhodovania o zmene žaloby. Súd navyše neskúmal, či konanie veriteľa/žalobcu pri uzatváraní zmluvného vzťahu nebolo v rozpore s dobrými mravmi, a tiež sa nezaoberal prepočtom RPMN, či chýbajúcimi náležitosťami zmluvy. Celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 3.860 eur, no veriteľ nesprávne započítal časť nákladov (poplatok za poskytnutie úveru vo výške 120,82 eura) do celkovej výšky úveru. V zmluve absentuje aj uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Uvedenie identifikačných údajov žalobcu vrátane adresy pri označení účastníkov úverovej zmluvy nemožno považovať za údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť o tom, že si u tohto subjektu môže uplatniť reklamáciu, prípadne podať sťažnosť. Uvedená náležitosť nie je splnená uvedením adresy v záhlaví zmluvy.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na jeho doterajších podaniach a vyjadreniach, stotožnil sa s odôvodnením rozsudku a navrhol ho potvrdiť.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej vo výrokoch I. a II. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo výrokoch III. a IV. nadobudol rozsudok v dôsledku absencie podania odvolania právoplatnosť.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 21.11.2018 domáhal zaplatenia sumy 3.088,59 eura spolu s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky, uzatvorenou dňa 20.06.2018 s Poštovou bankou, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, (ďalej aj „banka“) ako postupcom, pričom tento pôvodný veriteľ so žalovanou uzatvoril dňa 06.09.2010 zmluvu o úvere s výškou úveru 5.800 eur, s dohodnutou dobou splatnosti 09.07.2018. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala splácať úver v 70-ich mesačných splátkach po 138 eur, pričom splátky boli splatné k 9. dňu v mesiaci. Keďže žalovaná neplnila svoje záväzky vyplývajúce jej zo zmluvy riadne a včas, pristúpil právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Najskôr žalovaný lisom zo dňa 23.02.2016 upozornil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 22.02.2016 je v omeškaní s plnením viac ako tri mesiace a zároveň ju upozornil, že ak nedôjde k úhrade dlhu, je oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 21.03.2016 pristúpil právny predchodca žalobcu k zosplateniu úveru.

9. Žalovaná v odvolaní namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, keďže veriteľ neuviedol, pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky splatnej určitého dňa vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a preto je potrebné skúmať, či je tento právny úkon dostatočne určitý a platný. K tomu odvolací súd uvádza, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu. Pri dohodnutom plnení v splátkach plynie premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivkej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka). Ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade je posúdenie, ktorá nesplnená splátka spôsobila splatnosť celého dlhu (úveru). Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné zohľadniť aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného vyplýva, že dodávateľ pred uplatnením práva podľa § 565 musí v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa, že dané právo (zosplatenie celého dlhu) využije. Zároveň musia uplynúť aspoň tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ dodávateľ toto právo nevyužije a mimoriadnu splatnosť dlhu - úveru - nevyhlási, dlh je aj naďalej splatný v jednotlivých splátkach dohodnutých v zmluve a tieto sa premlčujú samostatne. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky,

pričom v skutočnosti premlčacia doba na zaplatenie takto zosplatneného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Uplatniť inštitút zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ veriteľ toto právo dané mu v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka nevyužije, plyní premlčacia doba pre jednotlivé splátky samostatne. Ak však veriteľ dané právo využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (103 Občianskeho zákonníka).

10. Ako už odvolací súd uviedol v tejto veci v uznesení č. k. 12CoCsp/11/2020-181, právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú listom zo dňa 23.02.2016 podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 22.02.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Z uvedeného textu vyplýva, že žalovaná bola v omeškaní so splátkou splatnou dňa 09.02.2016, 09.01.2016 a 09.12.2015. Zároveň banka žalovanú upozornila, že ak nebude plniť, využije právo a vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Listom zo dňa 21.03.2016 žalovanej oznámila, že pre porušenie ustanovenia zmluvy sa stala úverová pohľadávka predčasne splatnou k 21.03.2016. Z uvedeného postupu banky, ktorý predchádzal vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru je zrejmé, že nesplnená pohľadávka, pre ktorú nastala splatnosť úveru, je pohľadávka splatná dňa 09.12.2015. Týmto dňom zároveň nastala zročnosť dlhu a začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula 09.12.2018. Z uvedeného postupu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu splnil zákonné predpoklady zosplatnenia úveru a na žalobcu postúpil zosplatnenú pohľadávku, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

11. Žalovaná ďalej v odvolaní namietala, že zmluva o úvere v bode 3.1. (zrejme mala na mysli bod 3.3.) neobsahovala žiadne údaje o úvere. Tieto boli podľa nej bankou doplnené potom, ako zmluvu podpísala, čo znamená, že nastala zmena zo strany dodávateľa, ktorú je potrebné považovať za nový návrh, lebo bola zmenená výška samotnej poskytovanej sumy dodávateľom. Z obsahu doloženej zmluvy však záver o zmene výšky poskytovanej sumy úveru vôbec nevyplýva. V bode 2. zmluvy o úvere je uvedená rovnaká výška úveru (5.800 eur) ako v bode 3.3. Okrem zmeny výšky poskytnutej sumy úveru žalovaná neuviedla, k akej ďalšej zmene zo strany dodávateľa, ktorú je potrebné považovať za nový návrh, došlo. Odvolací sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie obsahnutými v bode 10. rozsudku, že žalovaná svojím podpisom potvrdila, že pred podpisom jej boli poskytnuté informácie o spotrebiteľskom úvere v listinnej podobe tvoriace formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Tvrdenia žalovanej považoval odvolací súd za účelové, pretože za celú dobu trvania zmluvy nikdy nenamietala, že k uzavretiu zmluvy nedošlo a záväzky vyplývajúce zo zmluvy dokonca určitý čas aj plnila.

12. Súd prvej inštancie skúmal náležitosti zmluvy o úvere a konštatoval, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak bola RPMN v zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Na výpočet RPMN majú vplyv celkové náklady. Žalovaná v odvolaní namietala, že náklady predstavovali 3.860 eur. V zmluve o úvere uvedené, že celková výška nákladov je 3.821,44 eura, avšak vychádzajúc z počtu splátok ako aj výšky jednej splátky sú náklady o 38,56 eura vyššie ako je v zmluve uvedené. To nič nemení na tom, že výška RPMN nebola v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa. Rozdiel v nákladoch je len nepatrný a výšku RPMN zásadne nemení; zmena v nákladoch ovplyvní výšku RPMN len v stotinách, čiže RPMN pri danom úvere stále predstavuje 20 %. Žalovaná teda vedela, pri akej výške RPMN jej banka úver poskytla a s uvedenou výškou súhlasila.

13. Žalovaná ďalej namietala, že do celkovej výšky úveru bol bankou nesprávne započítaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 120,82 eura. Tento prostriedok procesnej obrany posúdil odvolací súd ako novotu v odvolacom konaní podľa § 366 písm. d) CSP, keďže žalovaná ho pred súdom prvej inštancie neuplatnila, hoci tak urobiť mohla. Z uvedeného dôvodu preto nie je možné tento prostriedok procesnej obrany uplatniť ani pred odvolacím súdom. Z obsahu zmluvy o úvere nie je vôbec zrejmé, či v súvislosti s poskytnutím úveru bol žalovanou platený poplatok a ak áno, tak v akej výške.

14. K námietke o absencii uvedenia adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť odvolací súd uvádza, že aj keď je v zmluve adresa banky uvedená v záhlaví a nie je v nej výslovne uvedená, že na tejto adrese si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu a sťažnosť, je logické, že pokiaľ by spotrebiteľ k takému kroku pristúpil, tak určite by sa obrátil na adresu uvedenú v záhlaví zmluvy, pokiaľ v zmluve nie sú uvedené viaceré odlišné adresy. K výkladu zákona netreba v tomto smere pristupovať príliš formalisticky. Spotrebiteľovi má byť z obsahu zmluvy zrejmé, na akej adrese

predávajúceho si môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Keďže v zmluve bola uvedená len jedna adresa predávajúceho, spotrebiteľ jednoznačne vedel, že na tejto adrese si reklamáciu môže uplatniť.

15. Náležitou odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP nie je uvedenie informácie, že súd prvej inštancie oboznámil strany sporu o sporných a nesporných skutkových tvrdeniach a o predbežnom právnom posúdení veci (§ 181 ods. 2 CSP), ako v odvolaní namietala žalovaná. Súd prvej inštancie postup v zmysle § 181 ods. 2 CSP dodržal, čo vyplýva zo zápisnice z pojednávania uskutočneného dňa 02.10.2019; konštatovanie tejto skutočnosti v odôvodnení rozhodnutia považoval odvolací súd za nadbytočný a nad rámec zákona, keďže ustanovenie § 220 ods. 2 CSP presne definuje, čo má súd v odôvodnení rozsudku uviesť.

16. Žalovaná ďalej v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ňou navrhovanými listinami, čím znemožnil výkon jej procesných práv v takej miere, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Žalovaná však neuviedla, aký ňou navrhnutý listinný dôkaz nebol súdom vykonaný a aká ňou tvrdená skutočnosť mala byť týmto dôkazom preukázaná. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd nezistil, že by zo strany súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces pre nevykonanie žalovanou navrhnutého listinného dôkazu.

17. K procesnému pochybeniu súdu nedošlo ani „nevydaním uznesenia o späťvzati žaloby žalobcu“. O späťvzati časti žaloby predsa odvolací súd rozhodol výrokom III. napadnutého rozhodnutia, voči ktorému odvolanie žalovanej ani nesmeruje, a preto rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Podľa § 145 ods. 2 CSP rozhoduje súd o čiastočnom späťvzati žaloby v rozhodnutí vo veci samej, čo sa v danom prípade aj stalo. V spore nebol dôvod rozhodovať o zmene žaloby podľa § 142 CSP, pretože späťvzatie žaloby neznamená, že došlo k zmene žaloby podľa § 140 CSP. Súd po späťvzati časti žaloby postupoval správne, keď konanie v časti o zaplatenie sumy 1.984,59 eura s príslušenstvom zastavil v rámci rozhodnutia vo veci samej.

18. Odvolací súd sa z vyššie uvedených dôvodov nemohol stotožniť s námietkami žalovanej prezentovanými v odvolaní. Podľa názoru odvolacieho súdu dáva odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odpoveď na všetky podstatné námietky žalovanej opísané v odvolaní a jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám upraveným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Toto rozhodnutie odvolací súd nezhodnotil ako arbitrálne, nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie správne posúdil prejednávajúcu vec a svoje právne závery dostatočne odôvodnil. S ohľadom na to odvolací súd neposúdil odvolanie žalovanej ako opodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania (§ 255 ods. 1 CSP). Odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).